

การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวระยะสั้นโดยใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี*

English for Tourism Short Course Development Using Simulation Approach to Enhance Speaking Abilities for Undergraduate Students

สุภิญญา ปัญญาสิทธิ์ (Suphinya Panyasi)**

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้เพื่อ 1) พัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวระยะสั้นโดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวหลังการเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองกับเกณฑ์ร้อยละ 80 และ 3) ศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างหลังการเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จากนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 - 4 คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ จำนวน 38 คน ที่อาสาสมัครเข้าร่วมโครงการ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการสอน สถานการณ์จำลอง แบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ แบบสอบถามความพึงพอใจและแบบสะท้อนความคิดเห็น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ผลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ One sample t-test แบบสะท้อนความคิดเห็นวิเคราะห์ผลโดยใช้การวิเคราะห์แก่นสาระ

ผลการวิจัยพบว่า

- 1) บทเรียนมีค่าดัชนีสอดคล้องของความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67-1.00
- 2) นิสิตมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 3) นิสิตมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.11, SD = 0.82) หรือนิสิตร้อยละ 82.13 มีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก
- 4) นิสิตมีความคิดเห็นโดยรวมว่าการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองทำให้นิสิตมีโอกาสฝึกพูด มีความกล้าใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น และสามารถนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงได้

* โครงการวิจัยนี้ได้รับจัดสรรงบประมาณในการจัดกิจกรรมอบรมจากโครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว (งบประมาณแผ่นดิน) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2559

The training activities in this research were sponsored by Tourism Personnel Development Project (Annual government statement of expenditure) Fiscal year 2016.

** ดร. สุภิญญา ปัญญาสิทธิ์ ภาควิชาครุศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จ.นครปฐม

Dr. Suphinya Panyasi, Department of Teacher Education, Faculty of Education and Development Sciences, Kasetsart University Kamphaeng Saen Campus, Nakhon Pathom, Email: suphinya.pa@ku.th Tel: 0918591215

คำสำคัญ : ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว สถานการณ์จำลอง ทักษะการพูด การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง/ภาษาต่างประเทศ

Abstract

This research aimed to: 1) develop a short course of English for Tourism using simulation approach to enhance speaking abilities for undergraduate students, 2) compare the speaking ability after learning with simulation approach to the criterion 80 percent threshold, and 3) study the perceptions of the students towards the learning activities. The study samples from Purposive Sampling were 38 students studying in Year 2 – Year 4 the first semester for Academic Year 2016 at the Faculty of Education and Developmental Sciences, Kasetsart University, Kamphaengsane Campus who volunteered to participate in the project. The research instruments included lesson plans, simulation, speaking evaluation form, and a reflection journal. Data analysis was based on statistics such as percentage, mean and One sample t-test. The reflection journals were analysed using thematic analysis.

The results showed that:

- 1) IOC value for content validity of the lesson was between 0.67-1.00;
- 2) after learning with simulation approach students' speaking abilities were higher when compared to the criterion 80 percent threshold which matched the level of statistical significance .05;
- 3) the average satisfaction of the students on the learning experience with simulation was at a high level ($\bar{X} = 4.11$, $SD = 0.82$) or 82.13 percent of students was highly satisfied with the program; and
- 4) students believed that simulation activities provided opportunities to practice speaking as well as encouraged them to speak more and further applied the knowledge to the real-life situations.

Keywords: English for Tourism, simulation, speaking skill, ESL/EFL

บทนำ

เป็นที่ตระหนักกันดีว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญในการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของนิสิตและบุคลากรในหน่วยงานสถาบันเพื่อการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการแข่งขันในบริบทประชาคมอาเซียน ปัจจุบันสถาบันการศึกษาหลายแห่งต่างก็มีโครงการความร่วมมือและ/หรือแลกเปลี่ยนนานาชาติหลากหลายโครงการทั้งโครงการทางด้านวิชาการและทางด้านวัฒนธรรม เช่น การแลกเปลี่ยนอาจารย์หรือนิสิต และการศึกษาดูงานจากสถานศึกษาในต่างประเทศ คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน เป็นหน่วยงานหนึ่งซึ่ง มีโครงการร่วมมือระดับนานาชาติและหลายโครงการและต้องให้การต้อนรับบุคลากรและนิสิตจากสถาบันการศึกษาต่างประเทศที่มากแลกเปลี่ยนหรือเยี่ยมชมอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ นิสิตของคณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการให้การต้อนรับและรับรองผู้มาเยือน เช่น บรรยายอธิบายเกี่ยวกับสถานที่ หรือกิจกรรมต่าง ๆ ของหน่วยงาน และตอบคำถามอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการนำเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญในท้องถิ่น ซึ่งส่วนใหญ่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร อย่างไรก็ตาม ข้อจำกัดด้านความสามารถในการสื่อสารทางภาษาอังกฤษโดยเฉพาะการพูดของนิสิต ตลอดจนการขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการให้บริการและการท่องเที่ยว อาจส่งผลให้โครงการความร่วมมือต่าง ๆ ไม่ประสบความสำเร็จเต็มที่ตามความมุ่งหวัง โดยธนกร สุวรรณพุดติและเสงี่ยม ตรีรัตน์ (2559) ได้ระบุว่าการพูดภาษาอังกฤษเป็นปัญหาสำคัญที่เห็นได้ชัดของนิสิตไทย ซึ่งพูดภาษาอังกฤษไม่ค่อยได้หรือพูดได้ไม่คล่อง ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากนิสิตไทยส่วนใหญ่ไม่ชอบพูดภาษาอังกฤษเพราะกลัวพูดผิดและกลัวเสียหน้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับคนที่ไม่คุ้นเคย (Pattapong, 2011 อ้างถึงใน Pattapong, 2015) ทำให้นิสิตจากสาขาวิชาอื่น ๆ มักจะมาร้องขอให้นิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษช่วยรับรองนักศึกษาต่างชาติที่มากแลกเปลี่ยนภายในสาขาวิชาของตนเอง และหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ซึ่งไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการแลกเปลี่ยนนิสิต

ดังนั้น เพื่อเปิดโอกาสให้นิสิตได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและการท่องเที่ยวของนิสิตให้มีระดับสูงขึ้น คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์จึงได้จัดทำหลักสูตรการฝึกอบรมโครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเพื่อฝึกอบรมสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรีทุกสาขาวิชา ให้มีความพร้อมที่จะใช้ภาษาอังกฤษในการรองรับผู้มาเยือนหลังจากการเข้ารับการอบรม โดยมีขอบเขตของโครงการ คือ ฝึกอบรมทักษะการสื่อสารการพูดภาษาต่างประเทศด้านการท่องเที่ยว ด้านการเกษตร อุตสาหกรรมเกษตร จัดให้มีการศึกษาดูงานเพื่อศึกษาแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในต่างจังหวัด และแหล่งท่องเที่ยวด้านการเกษตร อุตสาหกรรมเกษตร และผลที่คาดว่าจะได้รับหลังสิ้นสุดการฝึกอบรมในส่วนของความสามารถในการพูด คือ นิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมได้รับการพัฒนาศักยภาพการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการท่องเที่ยว และสามารถนำความรู้และทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้านการท่องเที่ยวไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือการประกอบอาชีพได้ในอนาคต โดยมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษหรือการบรรยาย นำชมสถานที่ด้วยภาษาอังกฤษมากขึ้น

จากการศึกษาพบว่าสถานการณ์จำลองเป็นกิจกรรมที่ผู้สอนมักจะนำมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการนำไปใช้ในสถานการณ์จริง โดยสถานการณ์จำลองเป็นกิจกรรมที่จัดบริหารการเรียนการสอนให้เลียนแบบสถานการณ์จริงให้ใกล้เคียงมากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ที่สามารถเกิดขึ้นได้จริงอย่างอัตโนมัติเหมาะสมกับบทบาทของตนเองและบทบาทของผู้ที่มี

ปฏิสัมพันธ์ช่วยให้การสื่อสารบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ (Sturtridge, 1987 อ้างถึงใน พวงมณี ตันติวงศ์, 2550) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของทิสนา แคมมณี (2552: 370-373) ที่ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์ไว้ว่าการที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสถานการณ์จำลองจะส่งผลถึงผู้เรียนในลักษณะเดียวกันกับที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริงทำให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น แม้ว่า Crookall (1984) แสดงความเห็นถึงข้อจำกัดว่ากิจกรรมสถานการณ์จำลองที่ใช้ในห้องเรียนภาษาอังกฤษมักจะเน้นฝึกภาษาที่เรียนในชั้นเรียนเท่านั้นและสนับสนุนให้ผู้สอนควรส่งเสริมการใช้กิจกรรมการแก้ปัญหาเพื่อกระตุ้นการใช้ภาษาที่หลากหลายเป็นธรรมชาติมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชั้นเรียนภาษาอังกฤษเฉพาะทาง เช่นภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ

จากการศึกษาตัวอย่างงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษาพบว่าการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองช่วยส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน ดังที่ ธิตาพร รอดทุกข์, อริยา คูหา และชิตชนก เชิงเขาว (2550) ศึกษาผลการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลองพบว่านักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 สอดคล้องกับที่กาญจนา ขอบกลาง (2556) ศึกษาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่านักเรียนมีผลการทดสอบหลังเรียนสูงขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 เช่นเดียวกับ พวงมณี ตันติวงศ์ (2550) ศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง พบว่านิสิตมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงขึ้นหลังเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวโดยใช้สถานการณ์จำลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นอกจากนี้งานวิจัยบางส่วนยังพบว่าการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองมีความสัมพันธ์กับเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ ดังผลการวิจัยของ กาญจนา ขอบกลาง (2556) ที่พบว่าผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นหลังจากเรียนด้วยวิธีการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 และจากการสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียน จากงานวิจัยของ ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์ (2536) แสดงให้เห็นว่าการใช้สถานการณ์จำลองในการสอนทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงบทบาทที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง ส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดและเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์และช่วยให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม และงานวิจัยของ พวงมณี ตันติวงศ์ (2550) พบว่าผู้เรียนคิดว่ากิจกรรมสถานการณ์จำลองช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ สถานการณ์จริง และเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นิสิตได้แสดงความคิดเห็น กระตุ้นการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมและฝึกการทำงานร่วมกัน

จากผลการทดลองข้างต้นจะเห็นได้ชัดว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลองส่งผลดีกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลากหลายระดับและความสามารถ จึงคาดว่า การเลือกใช้สถานการณ์จำลองจะช่วยส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการฝึกอบรมในระยะสั้น แต่เนื่องจากข้อจำกัดของการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางด้านภาษาในการฝึกอบรมระยะสั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทราบความคิดเห็น

ของผู้เข้ารับการอบรมหลังเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อพัฒนาบทเรียนของการอบรมระยะสั้นให้ตรงกับความต้องการของผู้เข้ารับการอบรมและหน่วยงานที่จัดต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อท่องเที่ยวระยะสั้นโดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี
- 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อท่องเที่ยวหลังการเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองกับเกณฑ์ร้อยละ 80
- 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจและความคิดเห็นของนิสิตหลังการเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี

วิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นแบบการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre-Experimental Designs) แบบกลุ่มเดียววัดครั้งเดียว (Single group post-test design) สำหรับการพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อท่องเที่ยวระยะสั้นโดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี โดยมีขอบเขตของการวิจัยและวิธีการวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1) ประชากร คือ นิสิตระดับปริญญาตรี หลักสูตรการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ ชั้นปีที่ 2-4 จำนวน 574 คน
- 2) กลุ่มตัวอย่างคือ นิสิตระดับปริญญาตรี หลักสูตรการจัดการเรียนรู้ ชั้นปีที่ 2-4 คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จากผู้ที่สนใจเข้ารับการอบรมเป็นอาสาสมัครให้บริการรับรองผู้มาเยือนสถาบัน จำนวน 38 คน จากสาขาภาษาอังกฤษศึกษา สาขาคณิตศาสตร์ศึกษา สาขาวิทยาศาสตร์ศึกษา และสาขาพลศึกษาและสุขศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ในกรณีที่มีคำแนะนำให้ปรับปรุงได้นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งก่อนนำไปใช้ โดยมีเครื่องมือวิจัยดังต่อไปนี้

- 1) บทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวโดยเน้นกิจกรรมสถานการณ์จำลองทั้งหมดจำนวน 3 แผนการสอน แผนละ 90 นาที รวม 270 นาที โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการเรียนการสอน ในหัวข้อต่อไปนี้ 1) การบรรยายโครงการ 2) การบรรยายสถานที่และกิจกรรมและ 3) การสอบถามและให้ข้อมูลพร้อมด้วย ตัวอย่างบทสนทนา กิจกรรมใช้วิทยากรหลัก 1 ท่าน และวิทยากรผู้ช่วย 1 ท่าน ในการดำเนินกิจกรรม เพื่อนำเสนอสถานการณ์ และแสดงบทบาทสมมุติตามสถานการณ์ ก่อนที่จะนำเสนอภาษาที่ใช้ในบริบทของแต่ละสถานการณ์ และให้นิสิตแบ่งกลุ่มคิดบทสนทนาสำหรับแต่ละสถานการณ์และนำเสนอผลงานของกลุ่มตนเอง ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00

2) แบบทดสอบการพูดโดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้เรียนจะถูกสุ่มเพื่อแบ่งกลุ่มออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 9 - 10 คน เพื่อทำการทดสอบในฐานกิจกรรมฐานใดฐานหนึ่งดังต่อไปนี้ คือ 1) ฐานบรรยายสรุปแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว จำนวน 1 กลุ่ม 2) ฐานบรรยายกิจกรรมการท่องเที่ยว จำนวน 2 กลุ่ม และ 3) ฐานบรรยายสินค้าและผลิตภัณฑ์ในร้านขายของที่ระลึก จำนวน 1 กลุ่ม นิสิตในแต่ละฐานจะต้องแนะนำข้อมูลในฐานของตนเป็นภาษาอังกฤษและตอบคำถามหรือให้ข้อมูลเพิ่มเติมตามแต่ผู้เข้าชมจะถาม ในแต่ละฐานมีอาจารย์ประจำ 1 ท่าน ทำหน้าที่เป็นผู้เข้าเยี่ยมชมและให้คะแนนในแบบบันทึกคะแนน (IOC = 1.00) โดยใช้เกณฑ์การประเมินการพูดและแบบบันทึกคะแนน ซึ่งปรับมาจาก Independent Speaking Rubric ของ TOEFL iBT® Test (Educational Testing Service, 2014) โดยมีเกณฑ์การประเมินระดับคะแนนผ่านที่ 3.2 ขึ้นไปจากคะแนนเต็ม 4 คะแนน หรือ คิดเป็นคะแนนผ่านร้อยละ 80 ค่า IOC ของแบบทดสอบเกณฑ์การประเมินการพูดและแบบบันทึกคะแนน เท่ากับ 1.00

3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่มีต่อบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อท่องเที่ยวระยะสั้นโดยใช้สถานการณ์จำลอง เป็นแบบประเมินค่าตามเกณฑ์ของลิเกอร์ท (Likert Rating Scales) โดยกำหนดความพึงพอใจออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีค่าระดับความพึงพอใจ 5 คือ มากที่สุดและ 1 คือน้อยที่สุดตามลำดับ ค่า IOC ของแบบสอบถามความพึงพอใจ เท่ากับ 1.00

4) แบบสะท้อนความคิดเห็นของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่มีต่อบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวระยะสั้นโดยใช้สถานการณ์จำลอง เป็นคำถามปลายเปิด 1 ข้อ ให้นิสิตเขียนบรรยายคำตอบ ตัวคำถามกระตุ้นให้นิสิตทบทวนประสบการณ์ของตนเองหลังการเรียนรู้ในหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวโดยใช้สถานการณ์จำลอง ค่า IOC ของแบบสะท้อนความคิดเห็น เท่ากับ 1.00

เก็บรวบรวมข้อมูล

รายงานผลการวิจัยฉบับนี้เป็นการนำเสนอผลการศึกษานเฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับการจัดอบรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวโดยใช้สถานการณ์จำลองอันเป็นหัวข้ออบรมหนึ่งของโครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและใช้เวลาในการอบรมภาษาอังกฤษโดยเน้นกิจกรรมสถานการณ์จำลองจากระยะเวลาตลอดโครงการ 5 วัน ซึ่งประกอบไปด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ ชั้นที่ 1 การบรรยายเกี่ยวกับการสื่อสารและการทำงานข้ามวัฒนธรรม ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประเทศในอาเซียนและกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชั้นที่ 2 การบรรยายเกี่ยวกับภาพรวมของธุรกิจท่องเที่ยวและบริการ ชั้นที่ 3 ดำเนินการจัดกรเรียนการสอนการทบทวนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาอังกฤษใน 3 สถานการณ์หลัก คือเพื่อบรรยายโครงการ บรรยายเกี่ยวกับท่องเที่ยว และการให้ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว จำนวน 3 แผนการสอน แผนละ 90 นาที รวม 270 นาที ชั้นที่ 4 ศึกษาดูงานแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล ชั้นที่ 5 ฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในสถานการณ์จำลองและทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง 1 วันหลังจากการอบรม การทดสอบนี้ใช้เวลาประมาณ 2-3 นาทีต่อนิสิต 1 คน ชั้นที่ 6 สะท้อนความคิดเห็นจากประสบการณ์ ผู้เรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวโดยใช้สถานการณ์จำลอง และเขียนแบบสะท้อนความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการแบบสะท้อนความคิดเห็น โดยใช้ระยะเวลา 1 ชั่วโมง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1) วิเคราะห์ผลการทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวโดยใช้สถานการณ์จำลองเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยใช้สถิติ One sample t-test

2) วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม และความพึงพอใจต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวโดยใช้สถานการณ์จำลอง โดยใช้ ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) การประเมินผลแบ่งความพึงพอใจออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีค่าระดับความพึงพอใจ 5 คือ มากที่สุดและ 1 คือน้อยที่สุดตามลำดับ มีช่วงคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.80 มีการแปลผลมาตราส่วนประมาณค่าใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิตโดยมีความหมายดังต่อไปนี้ (สุพัตร์ พิบูลย์, 2555)

ระดับ	ความหมาย
4.21 - 5.00	มากที่สุด
3.41 - 4.20	มาก
2.61 - 3.40	ปานกลาง
1.81 - 2.60	น้อย
1.00 - 1.80	น้อยที่สุด

3) วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมทางวิชาการของหลักสูตรจากแบบสะท้อนความคิดเห็นด้วยการวิเคราะห์แก่นสาระ (Corbin & Strauss, 2008)

ผลการวิจัย

1) ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ได้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวระยะสั้น เพื่อเสริมสร้างความรู้ความสามารถเกี่ยวกับธุรกิจท่องเที่ยวและบริการและความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี ซึ่งประกอบไปด้วย การเรียนรู้เกี่ยวและฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาอังกฤษใน 3 สถานการณ์หลัก คือเพื่อบรรยายโครงการ บรรยายเกี่ยวกับท่องเที่ยว และการให้ข้อมูลผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00

2) ผู้เข้าร่วมการอบรมเข้ารับการประเมินการพูดจำนวน 38 คน หลังการทดสอบมีผู้ผ่านเกณฑ์การประเมินการพูดทั้งหมด 32 คน จากผู้เข้ารับการอบรม 38 คน คิดเป็นร้อยละ 84.20 คะแนนเฉลี่ย 3.69 คะแนนคะแนนสูงสุด 4 คะแนน คะแนนต่ำสุด 2.13 คะแนน ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวหลังเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองกับเกณฑ์ร้อยละ 80 แสดงตามตาราง 1

ตาราง 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรี หลังเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองกับเกณฑ์ร้อยละ 80

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	% of Mean	t	Sig (1-tailed)
หลังเรียน	38	4	3.69	0.48	92.19	5.76*	0.0000

*P < 0.05

จากตาราง 1 พบว่า การทดสอบการพูดหลังเรียนของนิสิตมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 92.19 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนสอบหลังเรียนของนิสิตพบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของนิสิตสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวโดยใช้สถานการณ์จำลอง

3.1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 38 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 28 คน (ร้อยละ 73.68) เพศชาย 10 คน (ร้อยละ 26.31) ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 จำนวน 17 คน (ร้อยละ 44.73) และ ชั้นปีที่ 3 จำนวน 14 คน (ร้อยละ 36.84) และส่วนใหญ่มาจากสาขาวิชาภาษาอังกฤษศึกษา จำนวน 15 คน (ร้อยละ 39.47) รองลงมาคือสาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษาและสาขาวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา จำนวน 9 คน (ร้อยละ 23.68) และ 8 คน (ร้อยละ 21.05) ตามลำดับสาขาที่มีผู้เข้าร่วมน้อยที่สุดคือสาขา วิทยาศาสตร์ศึกษา จำนวน 6 คน (ร้อยละ 15.79)

3.2) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวโดยใช้สถานการณ์จำลองพบว่านิสิตมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.11, SD = 0.82) หรือ ร้อยละ 82.13 ของผู้เข้ารับการอบรมพึงพอใจในระดับมาก

ในประเด็นความพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ประกอบด้วยข้อคำถาม 4 ด้าน คือด้าน กระบวนการ/ขั้นตอนการให้บริการ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านวิทยากร และ ด้านความรู้ความสามารถตาม วัตถุประสงค์ พบว่าผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มากที่สุด โดยมี ระดับความพึงพอใจระดับมากที่สุด และมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ = 4.50, SD = 0.68) และมีความพึงพอใจ ในต่อกิจกรรม ในด้านความรู้ความสามารถตามวัตถุประสงค์ น้อยที่สุด โดยมีระดับความพึงพอใจระดับมาก มีค่า คะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}$ = 3.80, SD = 0.91)

ในส่วนของประเด็นความพึงพอใจด้านความรู้ความสามารถตามวัตถุประสงค์เป็นการนำเสนอ รายละเอียดของประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ พบว่านิสิตเชื่อว่าสามารถนำ ความรู้และทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับกิจกรรม/ธุรกิจบริการการท่องเที่ยวไปประยุกต์ใช้ในการประกอบ อาชีพในอนาคต ($\bar{X}$ = 3.84, SD = 0.95) หรือไปใช้ในชีวิตประจำวัน ($\bar{X}$ = 3.81, SD = 0.90) มีระดับความพึงพอใจเป็นลำดับที่ 1 และ 2 ตามลำดับ โดยนิสิตรายงานว่ามีความมั่นใจในการพูดบรรยาย นำชมสถานที่ด้วย

ภาษาอังกฤษมากขึ้น ($\bar{X} = 3.79, SD = 0.91$) และ มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากกว่าก่อนเข้ารับการอบรม โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.74, SD = 0.90$)

3.3) ผลการศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวโดยใช้สถานการณ์จำลอง

จากการสะท้อนความคิดเห็นหลังเข้าร่วมกิจกรรมผู้เข้ารับการอบรมทุกท่านเห็นว่าการเข้าร่วมโครงการในครั้งนี้เป็นประโยชน์ต่อตนเองมากเนื่องจากเปิดโอกาสให้ได้เรียนรู้เกี่ยวกับการเตรียมตัวทำงานกับผู้คนต่างวัฒนธรรม ได้เรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และการฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษทั้งสี่ทักษะ โดยเฉพาะทักษะการฟังและการพูดซึ่งเป็นวัตถุประสงค์หลักของโครงการ โดยทางด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการฝึกทักษะภาษาอังกฤษนั้นผู้เข้ารับการอบรมทุกท่านเห็นว่ามีโอกาสได้ฝึกทักษะภาษาอังกฤษอย่างจริงจัง และผู้เข้าอบรมร้อยละ 54.17 แสดงความคิดเห็นคล้ายคลึงกันว่าสามารถนำทักษะและความรู้ที่ได้จากสถานการณ์จำลองไปประยุกต์ใช้ได้จริงต่อไปในอนาคต ดังตัวอย่างความคิดเห็นของ นิสิตคนที่ 1 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา ชั้นปีที่ 4 ว่า “ได้ใช้ทักษะทางด้านภาษาอังกฤษเต็มที่มาก” นิสิตคนที่ 2 นิสิตสาขาวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา ชั้นปีที่ 2 แสดงความคิดเห็นโดยรวมว่า “รู้สึกว่าการเข้าร่วมโครงการนี้ได้ฝึกทักษะด้านภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก เพราะได้ฝึกปฏิบัติจริงและทำให้เราสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้” นอกจากนี้ความคิดเห็นของนิสิตคนที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษศึกษา ชั้นปีที่ 3 ระบุชัดเจนถึงกิจกรรมสถานการณ์จำลองว่ามีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ “แต่ละกิจกรรมที่ได้ทำนั้นล้วนแล้วแต่เป็นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษ เช่นกิจกรรมจำลองสถานการณ์เป็นมัคคุเทศก์และนักท่องเที่ยว เป็นต้น” และความคิดเห็นของนิสิตคนที่ 4 สาขาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 ที่กล่าวว่า “ได้นำความรู้ภาษาอังกฤษจากการอบรมมาใช้ในสถานการณ์จริง ถือว่าเป็นประสบการณ์การเป็น tour guide ที่มีคุณค่ามาก”

ผู้เข้าร่วมโครงการร้อยละ 50 สะท้อนความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าการอบรมภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองช่วยให้ผู้เข้ารับการอบรมกล้าแสดงออก กล้าพูด และมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้นดังที่ นิสิตคนที่ 1 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา ชั้นปีที่ 4 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมว่า “เราได้ฝึกการพูดภาษาอังกฤษ ฝึกความกล้าที่จะพูดภาษาอังกฤษ ถึงแม้จะผิดบ้างถูกบ้างแต่ก็เป็นจุดเริ่มต้นที่ดีในการพัฒนาภาษาอังกฤษต่อไป” และ นิสิตคนที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษศึกษา ชั้นปีที่ 2 แสดงความคิดเห็นว่า “โครงการนี้ทำให้ดิฉันกล้าที่จะพูดภาษาอังกฤษต่อหน้าคนอื่น” หรือ นิสิตคนที่ 3 สาขาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 2 สรุปว่า “รู้สึกดีใจที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมที่ดีที่มีความสนุกสนานและหลากหลาย กิจกรรมกระตุ้นความสนใจเป็นอย่างมาก ทำให้กล้าแสดงออกในด้านการพูด” ขณะเดียวกัน นิสิตคนที่ 4 สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา ชั้นปีที่ 3 กล่าวว่าหลังการอบรม “สามารถสนทนากับชาวต่างชาติแล้วมีความเข้าใจมากขึ้น ทำให้มั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น”

นอกจากนี้ผู้เข้ารับการอบรมร้อยละ 25.92 แสดงความคิดเห็นว่าการอบรมภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลองเปิดโอกาสให้พบปะกับนิสิตจากต่างสาขาและต่างชั้นปีทำให้มีโอกาสได้ฝึกทักษะทางสังคมอื่น ๆ เช่น การใช้ชีวิตและการทำงานร่วมกับผู้อื่น อีกด้วย ดังที่นิสิตคนที่ 1 สาขาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 2 สะท้อนความคิดเห็นว่า “ได้ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ได้รู้จักรุ่นพี่มากขึ้น” นิสิตคนที่ 2 สาขาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 2 กล่าว

ว่า “ได้รู้จักการทำงานเป็นทีม” นิสิตคนที่ 3 สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา ชั้นปีที่ 2 นิสิตสะท้อนว่า “แสดง Roleplay ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน ๆ” และ นิสิตคนที่ 4 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา ชั้นปีที่ 4 สรุปว่า “ได้รู้จักเพื่อนใหม่ ได้ทำกิจกรรมร่วมกัน เกิดความรักใคร่ กลมเกลียว”

โดยสรุปผู้เข้าร่วมโครงการทุกคนมีความประทับใจในความรู้และกิจกรรมการอบรมอย่างมาก ดังตัวอย่างความคิดเห็นของนิสิตคนที่ 1 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา ชั้นปีที่ 4 ว่า “กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่ดีมาก สามารถเพิ่มระดับความสามารถพัฒนาตนเองด้านภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น” นิสิตคนที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษศึกษา ชั้นปีที่ 3 สรุปความคิดเห็นต่อการกิจกรรมการอบรมครั้งนี้ว่า “จัดเทคนิควิธีการให้ความรู้อย่างดี สร้างความสนใจในการเข้าศึกษารับความรู้ใหม่เพื่อ สนุกไปกับการเรียนรู้ นำไปใช้ในชีวิตได้จริงและได้ฝึกการใช้ภาษา ในการสื่อสารจริง” หรือความคิดเห็นของ นิสิตคนที่ 3 สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา ชั้นปีที่ 2 ซึ่งกล่าวว่า “ได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับการนำภาษาอังกฤษมาใช้ในชีวิตประจำวัน ได้ฝึกการเป็นไกด์แนะนำชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวในเมืองไทย ทำให้เราเห็นคุณค่าและมุมมองที่แตกต่างจากที่เราเคยพบ” โดยผู้เข้าร่วมกิจกรรมกว่าครึ่งหนึ่งระบุว่าเป็นการอบรมที่ดีมากหรือดีที่สุด และมีนิสิตบางส่วนเห็นว่าควรมีการอบรมในลักษณะนี้อีกต่อไป

อภิปรายผล

จากผลการพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อท่องเที่ยวระยะสั้นโดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยได้นำประเด็นสำคัญที่ค้นพบตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยมาอภิปรายผลโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

1) หลักสูตรมีค่าดัชนีสอดคล้องของความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 โดยการคัดเลือกเนื้อหา ด้านภาษาและสถานการณ์ในการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์จริงที่นิสิตสามารถนำไปใช้ในการรับรองนิสิตแลกเปลี่ยนและผู้มาเยี่ยมชมนักเรียนที่เหมาะสมตามแนวทางของ (Sturtridge, 1987 อ้างถึงใน พวงมณี ต้นตวงค์, 2550) และ Herbert & Sturtridge (1979) และจากการทดลองใช้ทำให้แน่ใจได้ว่าผู้เรียนส่วนใหญ่สามารถพูดอธิบายสถานที่และโครงการและให้ข้อมูลด้านต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษได้ในระดับดี มีความพึงพอใจในหลักสูตร และมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

2) ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อท่องเที่ยวหลังการเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองกับเกณฑ์ร้อยละ 80

จากผลการวิจัยนิสิตมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตร้อยละ 84.20 สอบผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ การที่นิสิตผ่านเกณฑ์สูงจากการเรียนการสอนในระยะสั้น อาจเป็นผลมาจกข้อดีของการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ จากการที่นิสิตได้เรียนรู้รูปแบบของภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวซึ่งเป็นการใช้ภาษาเฉพาะทางที่มีวัตถุประสงค์ชัดเจน และได้ฝึกฝนทักษะการพูดบรรยายถามตอบในบริบทต่าง ๆ โดยผู้เรียนได้พยายามใช้ภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับบทบาทของตนตามที่ได้รับมอบหมาย ทำให้เกิดความคุ้นเคยกับการใช้ภาษาในสถานการณ์เหล่านั้นยิ่งขึ้น และลดความตื่นเต้นได้เมื่อต้องปฏิบัติงานจริง กิจกรรมการฝึกที่เน้นการปฏิบัติเช่นนี้อาจส่งผลให้นิสิตสามารถทำการทดสอบผ่านเกณฑ์ได้ในระดับสูง ซึ่งผลการทดสอบนี้ สนับสนุน

แนวคิดของทิตานา แชมมณี (2552: 370-373) ที่ว่าการฝึกฝนการใช้ภาษาในสถานการณ์จำลองจะส่งผลต่อผู้เรียนในลักษณะเดียวกันกับที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของธิดาพร รอดทุกข์, อริยา คูหา และชิตชนก เชิงเขาว์ (2550) และ พวงมณี ต้นติววงศ์ (2550) ที่ระบุว่าเทคนิคสถานการณ์จำลองส่งผลให้ผู้เรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นอกจากนี้การที่โครงการเน้นการต่อยอดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยรับนิสิตที่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษมาบ้างแล้วเข้าร่วมโครงการ การให้ความรู้ด้านวัฒนธรรมและการทำงานร่วมกับผู้คนที่ต่างวัฒนธรรมและการให้ความรู้ด้านการท่องเที่ยว ช่วยให้ทราบเนื้อหาและลักษณะของงานที่ต้องพูดจาและแสดงกิริยามารยาทเช่นไรเมื่อต้องทำงานร่วมกับชาวต่างชาติ เป็นการช่วยเติมเต็มด้านเนื้อหาที่ควรพูด ในขณะที่การสอนภาษาอังกฤษเป็นการทบทวนความรู้ด้านภาษาต่างประเทศและรูปประโยคที่ควรใช้ กิจกรรมสถานการณ์จำลองเป็นการเปิดโอกาสให้นิสิตได้นำความรู้ด้านเนื้อหาผสมผสานเข้ากับเนื้อหาและทักษะทางด้านภาษาอังกฤษและได้ฝึกใช้จริง สอดคล้องกับแนวคิดของพวงมณี ต้นติววงศ์ (2550) ทำให้ผลการทดสอบซึ่งทดสอบภายหลังการเรียนเพียง 1 วันได้ผลดียิ่ง แม่วานิสิตที่ได้คะแนนสูงส่วนใหญ่เป็นมาจากสาขาภาษาอังกฤษศึกษา แต่นิสิตทุกคนที่เข้าร่วมกิจกรรมอบรมก็สามารถผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 และนิสิตส่วนใหญ่ผ่าน เกณฑ์ร้อยละ 80 ซึ่งไม่ใช่เฉพาะนิสิตจากสาขาภาษาอังกฤษเท่านั้น

ผลการสอบผ่านในระดับสูงอาจเป็นผลมาจากการทดสอบซึ่งคล้ายคลึงกับสถานการณ์จำลองที่นิสิตได้ผ่านการอบรมมา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Khamkhien (2010) ที่ว่าการรูปแบบของทดสอบควรใกล้เคียงกับรูปแบบของการเรียน เมื่อการเรียนในหลักสูตรนี้เป็นการเรียนโดยสถานการณ์จำลองเมื่อใช้การทดสอบโดยสถานการณ์จำลองนิสิตจึงสามารถผ่านการทดสอบได้ดี นอกจากนี้เกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจนและมองผลลัพธ์ในภาพรวมของการสื่อสารมากกว่าที่จะมองทักษะย่อย ๆ (Khamkhien, 2010) ก็อาจส่งผลให้คะแนนทดสอบสูงด้วยเช่นกัน โดยการประเมินการพูดครั้งนี้เน้นประเมินความสามารถในการสื่อสารว่าสามารถสื่อสารได้ประสบความสำเร็จหรือไม่ หากนิสิตสามารถอธิบายรายละเอียดของสิ่งของหรือสถานที่ให้ผู้ประเมินซึ่งเป็นอาจารย์เจ้าของภาษาสามารถเข้าใจได้ และเข้าใจคำถามของผู้ประเมินและสามารถตอบได้ตรงคำถามหรือสามารถอธิบายให้ข้อมูลเพิ่มเติมโดยผู้ประเมินเข้าใจเนื้อหาได้ถือว่าได้คะแนนระดับดีมาก จากผลการทดสอบการพูดโดยใช้สถานการณ์จำลองจะเห็นได้ว่า แม่วานิสิตในชั้นปีที่ 3-4 บางคนไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มเติมหลังจากจบชั้นปีที่ 2 แต่หลังจากผ่านการอบรมการใช้ภาษาอังกฤษโดยเน้นการใช้ภาษาในสถานการณ์จำลองเป็นระยะเวลาสั้น ๆ ดังเช่นโครงการนี้ ก็ส่งผลให้นิสิตมีความรู้และทักษะการพูดภาษาอังกฤษดีพอที่จะสามารถปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้

3) ผลการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างหลังการเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี พบว่านิสิตทุกคนได้มีโอกาสฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษและส่วนใหญ่มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้นหลังการอบรม ซึ่งสอดคล้องกับผลของแบบสอบถามความพึงพอใจ และผลการวิจัยของพวงมณี ต้นติววงศ์ (2550) แม้ว่าจากการกระจายของกลุ่มตัวอย่างจากจากสาขาภาษาอังกฤษศึกษา สาขาคณิตศาสตร์ศึกษา สาขาวิทยาศาสตร์ศึกษา และสาขาพลศึกษา และสุขศึกษา จะเห็นได้ว่ามีผู้สนใจเข้ารับการอบรมจากสาขาภาษาอังกฤษศึกษามากกว่า เนื่องจากผู้เข้าร่วมกิจกรรมทุกท่านเป็นอาสาสมัครเข้าร่วมโครงการด้วยความสมัครใจจึงคาดว่าทุกคนมีความสนใจในการพัฒนา

ทักษะภาษาอังกฤษและต่างมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษและการให้บริการ นอกจากนี้ นิสิตสาขาภาษาอังกฤษหลายคนแสดงความคิดเห็นสะท้อนถึงความไม่มั่นใจและไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษดังตัวอย่างที่ยกมาในรายงานผลการวิจัย ดังนั้นคาดว่าความแตกต่างสาขาวิชาจะไม่ส่งผลแตกต่างด้านความคิดเห็นในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

ความไม่มั่นใจนี้อาจเนื่องมาจากนิสิตส่วนใหญ่จะเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารถึงชั้นปีที่ 2 และเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสอนอีก 1 รายวิชาในชั้นปีที่ 3 ของหลักสูตร หลังจากนั้นนิสิตที่ไม่ได้เรียนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษศึกษาต่างก็ไม่มีคามจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหรือมีความจำเป็นในการใช้น้อยลงส่งผลให้ขาดความมั่นใจในการสื่อสารโดยเฉพาะการพูด การนำเสนอการณัจาลองที่แตกต่างไปจากชีวิตประจำวัน มาตรฐานความสนใจสร้างความท้าทายแก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับผลการวิจัยของปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์ (2536) ที่ว่าการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จำลองยังทำให้ผู้เรียนได้เห็นตัวอย่างการใช้ที่เป็นไปได้จริงและมีการทบทวนรูปแบบประโยคที่ใช้ในการสนทนาเป็นการช่วยทบทวนความรู้ด้านภาษาอังกฤษของนิสิต ทำให้เห็นความสัมพันธ์ของการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับแนวคิดของ ทิศนา ขมมณี (2552) ที่ว่าการฝึกฝนการใช้ภาษาในสถานการณ์จำลองจะส่งผลต่อการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง

ขณะเดียวกันขณะที่การจัดผู้เรียนเป็นกลุ่มเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ช่วยกันระดมความคิดเป็นการเตรียมความพร้อมก่อนพูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์จำลองที่ตั้งไว้สามารถช่วยส่งเสริมการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พวงมณี ตันตวงค์ (2550) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่นิสิตในการวิจัยครั้งนี้สามารถปฏิบัติหน้าที่ในสถานการณ์จำลองในช่วงการทดสอบโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อได้เปิดโอกาสให้นิสิตได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเองและสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้นเมื่อสามารถปฏิบัติตามสถานการณ์ที่ได้รับมอบหมายลุล่วงไปได้ด้วยดี นอกเหนือจากการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแล้วการจัดผู้เรียนเป็นกลุ่มในสถานการณ์จำลองยังช่วยพัฒนาทักษะทางสังคมเพิ่มเติมซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุนิตา โฆษิตชัยวัฒน์ (2556) ซึ่งรายงานว่าการเน้นกิจกรรมอบรมที่เป็นกลุ่มหรือเป็นคู่ส่งผลให้ผู้เข้ารับการอบรมมีทักษะทางสังคมเพิ่มขึ้นแม้จะจัดการอบรมเพียง 3 วัน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

การนำไปใช้

1) ควรมีการทดลองจัดการอบรมกับพนักงานในหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีการติดต่อประสานงานกับต่างชาติ

2) ในการจัดกิจกรรมอาจมีการปรับหรือเพิ่มรูปแบบกิจกรรม เช่น แยกระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียน หรือ เพิ่มเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม เนื่องจากบางครั้งนิสิตที่มีความสามารถน้อยกว่ามักจะไม่ค่อยกล้าแสดงออกในชั้นเรียน เมื่อมีนิสิตที่มีความสามารถสูงกว่าอยู่ด้วย ทำให้ขาดโอกาสฝึกฝนภาษา การจัดผู้ที่มีความสามารถระดับเดียวกันไว้ด้วยกัน จะช่วยให้ผู้เรียนแต่ละคนได้มีโอกาสฝึกฝนได้ตามระดับความสามารถของตนและเพิ่มความมั่นใจยิ่งขึ้น

การวิจัย

1) ควรมีการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังการอบรมภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง โดยมีระยะเวลาในการอบรมเพิ่มขึ้น หรือ ที่ระยะเวลาในการทดสอบเพื่อวัดค่าความคงทนของการเรียนรู้เพิ่มเติม

2) ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นที่เกิดจากการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง เช่นทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กาญจนา ขอบกลาง. (2556). “ความสามารถด้านการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวหิน ด้วยวิธีสอนกิจกรรมสถานการณ์จำลองโดยการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับ” **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**. ฉบับพิเศษ การประชุมทางวิชาการ "มหาวิทยาลัยมหาสารคามวิจัย ครั้งที่ 9" (ก.ย. 2556) : 123-134. เข้าถึงเมื่อ 15 กรกฎาคม 2559. เข้าถึงได้จาก http://www.journal.msu.ac.th/index.php?page=show_journal_article&j_id=&article_id=691

ทศนา แชมมณี. (2552). **ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**.

กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชนกร สุวรรณพุดธิ และ เสียม โตรัตน์. (2559). “การพัฒนารูปแบบการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี.”

Veridian E-Journal, Silpakorn University 9, 2 (พฤษภาคม – สิงหาคม) : 1639-1653.

ธิดาพร รอดทุกข์. (2550). “ผลของเทคนิคสถานการณ์จำลองที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและเขาวรรณกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษต่างกัน.”

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย

เข้าถึงเมื่อ 15 กรกฎาคม 2559. บทคัดย่อจาก <http://kb.psu.ac.th/psukb/handle/2010/6596>

ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์. (2536). “การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟังการพูดเพื่อการสื่อสารและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง การสอนโดยใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ประกอบสถานการณ์จำลองและการสอนตามคู่มือครู.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. เข้าถึงเมื่อ 15 กรกฎาคม 2559 เข้าถึงได้จาก

<http://newtdc.thailis.or.th/docview.aspx?tdcid=291434>

พวงมณี ตันตวงค์. (2550). “การใช้สถานการณ์จำลองในการสอนภาษาอังกฤษท่องเที่ยว.” รายงานการวิจัย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ. เข้าถึงเมื่อ 15 กรกฎาคม 2559 เข้าถึงได้จาก

<http://dspace.rmutk.ac.th/handle/123456789/1471>

สุนีตา ไชยิตชัยวัฒน์. (2556). “การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ความรู้ด้านกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ และทักษะสังคม สำหรับนักศึกษาสาขาวิชา

ภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร” **Veridian E-Journal, Silpakorn**

University, 1, 1 (มกราคม – เมษายน) : 430-447.

สุพักตร์ พิบูลย์. (2555). **การพัฒนาเครื่องมือประเภทมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ในงานวิจัย**.

เข้าถึงเมื่อ 15 กันยายน 2559 เข้าถึงได้จาก <https://www.gotoknow.org/posts/238980>

ภาษาต่างประเทศ

- Educational Testing Service. (2014). **Independent Speaking Rubrics**. Retrieved on August 1, 2016 from https://www.ets.org/s/toefl/pdf/toefl_speaking_rubrics.pdf
- Khamkhien, A. (2010). "Teaching English Speaking and English Speaking Tests in the Thai Context: A Reflection from Thai Perspective." **English Language Teaching**. 3,1 : 184-190.
- Pattapong, K. (2015). "Complex Interactions of Factors Underlying Thai EFL learners' Willingness to Communicate in English." **PASAA**. 49: 105-136. Accessed March 2, 2017. Available from <https://eric.ed.gov/?id=EJ1077915>
- Corbin, J. M., & Strauss, A. L. (2008). **Basics of qualitative research: Techniques and procedures for developing grounded theory**. (3rd ed.). Thousand Oaks, CA: Sage.
- Crookall, D. (1984). "The use of non-ELT simulations." **ELT Journal**. 38,4 : 262-273.
- Herbert, D. & Sturtridge, G. (1979). **Simulations**. London: The British Council. Accessed July 15, 2016. Available from https://englishagenda.britishcouncil.org/sites/default/files/attachments/f044_elt-52_elt_guide-2_-_simulations_v3.pdf